EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 21.12.2005
KOM(2005) 671 galutinis

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų

(pateiktos Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

POLITIKOS PAGRINDAI

Ekologinė gamyba

1. 1991 m. Taryba Reglamentu (EEB) Nr. 2092/91 pirmą kartą nustatė ekologinio ūkininkavimo ir ekologinės maisto produktų gamybos Bendrijoje pagrindus. Praėjus daugiau nei dešimčiai metų, Komisija, įsitikinusi, kad vyksta sparti ekologinio ūkininkavimo plėtra, ir remdamasi įgyta patirtimi, pradėjo pagrindų persvarstymo procesą.

2. Po to, kai 1991 m. buvo priimtas reglamentas, ekologinė gamyba smarkiai išaugo ir daugelyje valstybių narių ekologinio žemės ūkio sektorius tampa vis svarbesniu. Pagal vėliausius statistinius duomenis 149 000 ūkių suteikti ekologinių ūkių sertifikatai; dalis šių ūkių šiuo metu keičia savo gamybą į ekologinę. 2003 m. šie ūkiai sudarė 1,4 % visų ūkių 25 valstybėse narėse. Visas plotas, kuriam suteikti ekologinių ūkių sertifikatai arba kuriame gamyba buvo keičiama į ekologinę, 2003 m. sudarė 5,7 milijono hektarų, tai yra 3,6 % naudojamo žemės ūkio paskirties ploto.

3. 2001 m. pirmininkaujant Švedijai Taryba, atsižvelgdama į šią plėtrą ir į 1999 m. Austrijoje ir 2001 m. Danijoje vykusias ekologiškų maisto produktų konferencijas, paragino Komisiją pasiūlyti Europos veiksmų planą (EVP), skirtą ekologiškiems maisto produktams ir ekologiniam ūkininkavimui. Veiksmų plane buvo prašoma suformuluoti ekologinio sektoriaus plėtros politikos pagrindą ateinantiems metams, taip sukuriant bendrą strateginę viziją, kaip ekologinis ūkininkavimas prisidėtų prie bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo.

4. Vykdant veiksmų planą surengta daug konsultacijų, įskaitant ekspertų grupės posėdžius, internetines konsultacijas su visuomene, taip pat 2004 m. surengtą viešąjį svarstymą.

5. Po šių konsultacijų padarytos labai svarbios išvados reguliavimo srityje: reikia nustatyti išsamesnius ekologinio ūkininkavimo principus ir tikslus, svarbu išsaugoti patikrinimų sistemos vientisumą, reikia sutvarkyti prastai dėl nacionalinių ir privačių logotipų ir standartų veikiančią vidaus rinką, užbaigti rengti ir pataisyti standartus ir nustatyti veiksmingesnes importo nuostatas.

6. 2004 m. Komisija priėmė EVP skirtą komunikatą. EVP išskyrė 21 veiksmą, kuriais siekiama palengvinti ES vykstančią ekologinio ūkininkavimo plėtrą. 2004 m. spalio mėn. padarytose išvadose Taryba ragino Komisiją tęsti EVP įgyvendinimą remiantis konkrečiomis priemonėmis, kuriomis siekiama užtikrinti supaprastinimą ir bendrą darną ir teikti pasiūlymus šiais klausimais 2005 m. Iš tiesų, keletas veiksmų skirti įgyvendinti Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinio ūkininkavimo pakeitimus.

7. Pasiūlyme atsižvelgiama į išsamias konsultacijas su visuomene, vykusias prieš patvirtinant EVP, ir Tarybos išvadas. Jame taip pat atsižvelgiama į vėlesnius valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių raštu pateiktus atsakymus ir komentarus, susijusius su Komisijos tarnybų darbo dokumentu, pavadintu „Pranešimai ir pasitarimai dėl pagrindinių dalykų, siekiant pertvarkyti Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2092/91“. Konsultacijos vyko nuolatinio komiteto ir patariamosios grupės

ekologinio ūkininkavimo klausimais posėdžiuose, vykusiuose atitinkamai 2005 m. rugsėjo 26 d. ir spalio 5 d.

Moksliniai tyrimai

8. Rengiant šio pasiūlymo tikslus ir principus, atsižvelgiama į pirminius mokslinių tyrimų projekto „Moksliniai tyrimai, atliekami persvarstant ES reglamentą dėl ekologinio žemės ūkio“[1] , rezultatus. Vėlesniame etape rengdama išsamias taisykles, Komisija atsižvelgs į mokslinių tyrimų projektų „Moksliniai tyrimai, atliekami persvarstant ES reglamentą dėl ekologinio žemės ūkio“ ir „EVP įvertinimui skirtų kriterijų ir procedūrų rengimas“[2] galutinius rezultatus.

Europos vandens ūkio tvari plėtra

9. Vandens ūkio srityje šiuo pasiūlymu įgyvendinami veiksmai, numatyti 2002 m. Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos vandens ūkio tvarios plėtros[3], konkrečiai „Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 numatytų ekologinės vandens ūkio taisyklių suderinimas“.

Supaprastinimas ir geresnis reguliavimas

10. Apibrėžiant ir į vieną paprastesnį, aiškesnį ir skaidresnį Tarybos reglamentą įtraukiant visus tikslus ir principus, pagrindines ženklinimo, kontrolės, importo ir gamybos taisykles, supaprastinami dabartiniai teisiniai ekologinės gamybos pagrindai. Tokiu būdu žymiai sumažinamas Tarybos reglamento išsamumas, be to, galima ir toliau mažinti įgyvendinimo taisyklių išsamumą. Pasiūlyme dabartinę teisės aktų, taikant leidžiančias nukrypti nuostatas, priėmimo praktiką keičia skaidrus, griežtai reguliuojamas, ne tokias griežtas taisykles numatantis mechanizmas (žr. „Lankstumas“).

11. Ekologinę gamybą ir ekologiškų produktų ženklinimą apibrėžiantys išsamūs reikalavimai išdėstomi šiame pasiūlyme suformuluotuose principuose ir gamybos taisyklėse. Siekiant taikyti šiuos principus reikia nustatyti dar išsamesnes taisykles, kurių valdymui reikia dažnai priimti sprendimus, t.y. patvirtinti ingredientus ir medžiagas, kurie gali būti naudojami ekologiškuose produktuose. Be to, pastarosios bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformos pagrindu tapo kokybiškų produktų, kuriuos gaminant saugoma aplinka ir gyvūnų gerovė bei reaguojama į visuomenei rūpimus klausimus, gamyba. Todėl šis teisės aktas – svarbus veiksnys bendrojoje žemės ūkio politikoje. Jis taip pat glaudžiai susijęs su žemės ūkio rinkų plėtra. Siekiant palengvinti sprendimų priėmimo procesą ir toliau integruoti kokybę į bendrąją žemės ūkio politiką ir jos valdymo sistemas, dabartinį reguliavimo komitetą turėtų pakeisti vadybos komitetas.

---

1 EEB/2092/91 (Ekologinis) Persvarstymas SSPE-CT-2004-502397: Moksliniai tyrimai, atliekami persvarstant ES reglamentą dėl ekologinio žemės ūkio.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: Europos veiksmų planas, skirtas ekologiniams maisto produktams ir ekologiniam ūkininkavimui, kriterijų ir procedūrų, skirtų įvertinti ekologinio žemės ūkio ES veiksmų planą, rengimas.

3 Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos vandens ūkio tvarios plėtros strategija“ KOM(2002) 511 galutinis.

12. Pagaliau, visos kontrolės nuostatos paprastinamos remiantis bendraisiais Reglamento Nr. 882/2004 dėl oficialios maisto produktų ir pašarų kontrolės[4] (OMPPK) pagrindais. Šiame pasiūlyme išlaikomos tik ekologiniam ūkininkavimui būdingos nuostatos. Taikant OMPPK rizika pagrįstą metodą, bus sumažinta administracinio darbo našta ūkio subjektams. Tikimasi, kad naudojant naująjį metodą, geriau bus kontroliuojamos didžiausią riziką keliančios sritys. Dėl to bus sudarytos sąlygos ūkio subjektams, kurie naudojasi rizika pagrįsta vidaus kontrolės sistema, veiksmingai pasinaudoti rizika pagrįstu metodu.

13. Šiame pasiūlyme prisidedama prie Komisijos vykdomų įvairių paprastinimo iniciatyvų veiksmų. Jame numatyta įvykdyti pirmąjį Tęstinės paprastinimo programos veiksmą, skirtą žemės ūkio ir maisto produktų pramonei, minimą Komisijos komunikate „Įgyvendinant Lisabonos programą: reglamentavimo aplinkos supaprastinimo strategija“[5] Šis veiksmas taip pat yra siejamas su politikos kryptimi Komisijos komunikate dėl bendrosios žemės ūkio politikos supaprastinimo ir geresnio reglamentavimo[6].

PASIŪLYMAS

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

14. Pasiūlymo nuostatos skiriamos ne tik ženklinimui, bei ir ekologinei gamybai. Į pasiūlymą neįtraukiami visuomeninio maitinimo įstaigose (pavyzdžiui, restoranuose, viešbučiuose, ligoninėse, valgyklose arba baruose ir kavinėse) paruošti patiekalai, skirti parduoti galutiniam vartotojui.

15. Kalbant apie produktus, į siūlomą teisės akto taikymo apimtį įtraukiami neperdirbti žemės ūkio produktai, nepriklausomai nuo to, kas yra jų galutinis vartotojas. Konkrečiai, tai yra gyvulininkystės, neperdirbti augalininkystės ir gyvulininkystės produktai bei gyvi arba neperdirbti vandens ūkio produktai. Siūloma įtraukti tik tuos perdirbtus žemės ūkio produktus, kurie yra skiriami žmonėms arba gyvūnams vartoti, tai yra pašarus, perdirbtus augalininkystės, gyvulininkystės ir vandens ūkio produktus. Todėl jame nustatomi visiems produktams, įskaitant ekologiškus vynus, vandens ūkio produktus ir apdorotus maisto produktus, skiriami tikslai, principai ir gamybos taisyklės. Visiems produktams taikomas išsamias taisykles galima nustatyti komitetų procedūra. Pastaroji yra ypač svarbi priimant išsamias ekologinės vyno gamybos, kuri pagal dabartines taisykles nėra įtraukta į ekologinę gamybą, taisykles. Vandens ūkio gamybos taisyklės taip pat bus nustatytos vėliau.

16. Šiame etape nenumatoma išplėsti taikymo sritį. Nesiūloma įtraukti laukinių žvėrių medžioklės ir žvejybos produktų, nes jie gaunami ne iš ūkininkavimo veiklos, o jų įtraukimas neatitiktų siūlomų tikslų ir principų. Į taikymo sritį taip pat nebus įtraukti šie į Europos bendrijos sutarties I priedą neįtraukti produktai: mineralinės medžiagos, vandenys, nemaistiniai perdirbti žemės ūkio produktai, t.y. tekstilės, kosmetikos ir kiti pramoniniai produktai.

---

[4] 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių.

[5] KOM(2005) 535 galutinis, 2005 m. spalio 25 d.

[6] KOM(2005) 509 galutinis, 2005 m. spalio 19 d.

Ekologinės gamybos tikslai ir principai

17. Kaip teigiama EVP, siekiant sugriežtinti reglamentą reikia tinkamai apibrėžti tikslus ir principus. Todėl pasiūlyme formuluojami šie ekologinės gamybos tikslai:

- vartotojų interesų gynimas, užtikrinant vartotojų pasitikėjimą ir vengiant klaidinančio ženklinimo,
- ekologinės gamybos plėtojimas, atsižvelgiant į regioninius klimato skirtumus, ūkininkavimo sąlygas ir ekologinio ūkininkavimo plėtojimo etapą,
- aukšto lygio aplinkos, biologinės įvairovės ir gamtinių išteklių apsauga,
- gyvūnų gerovės standartų, atitinkančių tam tikroms gyvūnų rūšims būdingos elgsenos poreikius, laikymasis.

18. Kalbant apie pagrindinius principus, daugelis jų jau įtraukti į dabartines Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 priedo išsamias taisykles. Pasiūlymo straipsniuose pagal tikslus iš naujo suformuluojami šie principai.

19. Šalia tikslų ir principų ir siekiant didesnio aiškumo pasiūlyme nustatomos pagrindinės gamybos taisyklės iš naujo suformuluotame reglamente. Šiose gamybos taisyklėse turėtų būti išdėstyti išsamių taisyklių, kurios bus nustatytos Komisijos reglamentuose, kriterijai.

Lankstumas

20. Pasiūlyme siekiama numatyti sąlygas, kuriomis sektorius galėtų vystytis ir kuriomis produktai būtų gaminami ekonomiškai pagrįstu būdu, atsižvelgiant į gamybos ir rinkos plėtrą. Šiuo tikslu jame numatytas tam tikras griežtai reglamentuojamas lankstumas. Pagal šią lankstumo nuostatą valstybėms narėms leidžiama, pasinaudojus komitetų procedūra, taikyti ne tokias griežtas gamybos taisykles atsižvelgiant į skirtingas vietos klimato, plėtros ir ypatingas gamybos sąlygas. Jame iš esmės numatoma pertvarkyti daugelį dabar egzistuojančių leidžiančių nukrypti nuostatų bendroje, bet griežtai reguliuojamoje sistemoje. Tačiau priešingai negu dabartinėje sistemoje, aiškiai nustatomos išimtis suteikiančių įstaigų kompetencijų sąlygos, apimtis ir pasidalijimas.

Ženklinimas

21. Kad ir toliau būtų išsaugotas terminas *ekologiškas*, turėtų būti išlaikytos dabartinės jo vartojimo, nuorodų, taip pat išvestinių žodžių, mažybinių formų ir vertimo taisyklės.

22. ES logotipas ir toliau turėtų būti naudojamas ženklinti visus produktus, įskaitant visus importuotus, kurie atitinka šio reglamento nuostatas. Rengiant EVP po diskusijų su suinteresuotomis grupėmis ir valstybėmis narėmis, buvo padaryta išvada, kad šiuo metu ES logotipas neturėtų būti privalomas, nes gali būti traktuojama, kad tai per didelis EB kišimasis į prekybos laisvę kitose srityse. Tačiau tokiais atvejais, kai produktas nepaženklintas ES logotipu, siūloma naudoti paprastą standartinį teksto fragmentą **ES–EKOLOGIŠKAS** etiketėse, privalomose Bendrijoje pagamintiems produktams. Taip siekiama veiksmingai pranešti visiems gamybos grandinės ūkio subjektams ir vartotojams, kad produktas atitinka vieningą ES standartą.

23. Siekiant išlaikyti vartotojų pasitikėjimą, ir toliau turėtų būti draudžiama naudoti GMO bei iš GMO pagamintus produktus ekologinio ūkininkavimo procese, kaip

nurodoma dabartiniame reglamente. Tačiau tai atvejais, kai produktai atsitiktinai užteršiami GMO, dabartinės ekologinės taisyklės nedraudžia produktą ženklinti abejomis – ekologinio produkto ir GMO – etiketėmis. Kaip nurodyta EVP, pasiūlyme draudžiama naudoti terminą „ekologinis“ ženklinant produktus, turinčius GMO etiketes. Galiausiai, turi būti vienodos ekologinių ir neekologinių produktų ženklinimo ribos, jeigu išsamiose taisyklėse nenumatytos konkrečios ribos, pavyzdžiui, tokios ribos gali būti numatytos ekologiškoms sėkloms.

24. Turėtų būti išlaikyta dabartinė nuostata, pagal kurią reikalaujama, kad mažiausiai 95 % žemės ūkio produktų būtų ekologiški. Tačiau bus išbraukta grupė, kurią sudarantys produktai gali būti priskiriami ekologiniu būdu pagamintiems produktams, jeigu juos sudaro 70–95 % ekologinės kilmės žemės ūkio ingredientų. Iš tiesų, dėl ekologinio sektoriaus plėtros pastaraisiais metais, ši produktų grupė nebereikalinga.

Kontrolė

25. Kalbant apie kontrolę, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios maisto produktų ir pašarų kontrolės (OMPPK), taikomas ekologiniam ūkininkavimui, įsigalioja 2006 m. sausio 1 d. Konkretūs ekologinio ūkininkavimo reikalavimai turi būti derinami su OMPPK. Atsižvelgiant į tai, šiame pasiūlyme remiantis OMPPK pagrindais iš naujo suformuluojamos ekologinės kontrolės nuostatos, siekiant atnaujinti ir įgyvendinti reikiamas reformas. Ekologinei gamybai būdingos išsamios nuostatos įtraukiamos į naująjį ekologinį reglamentą.

26. Kaip numatyta OMPPK, valstybės narės turės įtraukti į daugiamečius nacionalinius kontrolės planus visą naujajame reglamente numatytą gamybą ir funkcijas, taip pat vykdyti tarpusavio pagalbos reikalavimus. Apie daugiamečius nacionalinius kontrolės planus reikia pranešti Komisijai, kuri gali paprašyti padaryti juose pakeitimų ir kuri gali pateikti tuos planus Bendrijos inspektoriams, kurie turėtų jais vadovautis. Be to, pagal OMPPK turės būti akredituotos privačios kontrolės įstaigos. Galiausiai, pasiūlyme reikalaujama, kad kompetentingos institucijos ir kontrolės įstaigos skatintų EB ekologinių standartus ir netrukdytų jų laikytis, atsižvelgdamos į „vieningos ekologinės gamybos koncepcijos“ principą.

27. Siekiant užtikrinti laisvą ekologiškų produktų judėjimą Bendrijoje, bus išlaikytos dabartinės nuostatos, kuriose reikalaujama, kad valstybės narės išsaugotų vieningą rinką. Šiomis aplinkybėmis ypač svarbus OMPPK reikalavimas dėl privalomo privačių kontrolės įstaigų akreditavimo ir paskirtų kontrolės įstaigų nešališkumo bei interesų konflikto nebuvimo. Vienas iš pagrindinių ekologinių reguliavimo pagrindų tikslų – sumažinti prekybą stabdantį poveikį vidaus rinkai, atsirandantį dėl daugybės viešųjų ir privačių sertifikavimų. Nešališkumo gerinimui ir interesų konflikto mažinimui siūlomos priemonės – tai privačių kontrolės įstaigų integravimas į kontrolės sistemą, sveika kontrolės įstaigų konkurencija ir ankstesnių sertifikavimo sprendimų dėl lygiaverčių standartų pripažinimas.

28. Kalbant apie galimybę naudoti nacionalinius logotipus ir atitikties ženklus, pasiūlyme numatyta galimybė juos naudoti visiems produktams, kurie atitinka Bendrijos taisykles.

29. Sertifikatų, kuriuose patvirtinama, kad tam tikras ūkio subjektas arba konkreti produktų partija atitinka ekologinio ūkininkavimo principus ir taisykles, išdavimas yra nusistovėjusi priemonė prekiaujant ekologiškais produktais ir dažnai tampa pakankama sąlyga, leidžiančia naudotis atitikties ženklais. Kompetentingų institucijų

arba kontrolės įstaigų, kurioms kompetentinga institucija suteikė kontrolės funkcijas, naudojama sertifikavimo praktika neturėtų, tiesiogiai arba netiesiogiai, turėti ribojančio poveikio laisvam ekologiškų prekių judėjimui, įsisteigimo laisvei ir laisvam paslaugų teikimui išduodant sertifikatus. Todėl sertifikavimo praktika turėtų būti griežtai prižiūrima, ypač kai tai susiję su sertifikatų tarpusavio pripažinimu ir mokesčio rinkimu. Tokia priežiūra turėtų būti vykdoma nepažeidžiant Sutarties 43 ir 49 straipsnių. Kalbant apie galimybę naudotis privačiais logotipais ir atitikties ženklais, jame numatomos taisyklės, palengvinančios jų naudojimą ženklinant produktus, atitinkančius lygiaverčius standartus, perkeliant prievolę kontrolės įstaigai, kurios logotipą ūkio subjektas nori naudoti, įrodyti, kad produktas neatitinka lygiaverčių standartų. Galų gale, jame numatyta, kad turi būti užtikrintas priimtinas mokestis už kontrolės ir sertifikavimo darbus.

30. Be to, ekologinės gamybos procesų „vieningos koncepcijos“ skatinimas padidins vartotojų pripažinimą ir pasitikėjimą, todėl tikimasi, kad pagerės laisvas ekologiškų produktų judėjimas. Šiuo tikslu bendruosius teiginius, kad tam tikri standartai užtikrins „geresnius, griežtesnius ir aukštesnius ekologiškų produktų standartus“, turėtų būti draudžiama naudoti ant ekologiškų produktų pakuočių arba juos reklamuojant. Tačiau bus leidžiama naudoti neklaidinančius ir tikrų faktų teiginius.

31. Geras suderinimas dar labiau susiaurins privačių logotipų ir atitikties ženklų naudojimo sritį. Todėl pasiūlyme siekiama kuo geresnio suderinimo, kaip numatyta EVP. Visa tai turėtų palengvinti jau aptartas lankstumo mechanizmas ir vadybos komitetų priimtos išsamios taisyklės (žr. „Lankstumas“).

32. Galiausiai, garantijos, kurias užtikrina kontrolės sistema, grindžiamos patikrinimu, ar atlikti dokumentų patikrinimai, ekologinių ūkių ir įmonių patikros, ar suderinti prekybos srautai ir ar patikrinti produktai, kad juose nebūtų uždraustų medžiagų. Negalima įsigyti testų, kuriuos panaudojus būtų galima patikrinti ekologiškų produktų kilmės savybes aiškiu atkuriamuoju būdu. Jungtinių tyrimų centro Pamatinių medžiagų ir matavimo vienetų institutas Gilyje (Geel) atlieka tokių testų kūrimo mokslinius tyrimus.

Importas

33. Atsižvelgiant į prekybą su trečiosiomis šalimis, siūloma joms suteikti galimybę prekiauti ES rinkoje remiantis atitiktimi ES taisyklėms arba lygiavertėmis garantijomis, kurias suteikia trečiosios šalies valdžios institucijos arba sertifikuotosios ES patvirtintos kontrolės įstaigos. Importui reikalingas lygiavertiškumo įvertinimas bus pagrįstas tarptautiniais standartais (*Codex Alimentarius*) arba Bendrijos taisyklėmis. Jeigu reikia, trečiosios šalys gali nustatyti papildomą savo tvarką. Bus išlaikyta dabartinė „Bendrijos trečiųjų šalių sąrašo“ sistema. Numatomos kasmetinės ataskaitos ir kontroliniai vizitai, kuriuose dalyvauja ir valstybės narės. Leidimas pateikti vieną produktą į ES rinką bus suteikiamas tik remiantis atitiktimi ES standartams ir taikant ES kontrolės sistemą arba remiantis lygiavertėmis garantijomis, kurias patvirtina Bendrijos šiam tikslui patvirtintos kontrolės įstaigos.

Naujųjų taisyklių įsigaliojimas ir taikymas

34. Pasiūlyme nėra išsamių taisyklių, kurios šiuo metu yra išdėstytos Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 prieduose. Siekiant, kad perėjimas prie naujosios sistemos būtų sklandus, būtina numatyti pakankamai ilgą laikotarpį iki jų taikymo. Siūloma šį laikotarpį

numatyti iki 2009 m. sausio 1 d., kad būtų galima pertvarkyti ir perkelti dabartines išsamias taisykles į naująjį reglamentą.

35. Dalis dabartinio Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 importo nuostatų baigia galioti 2006 m. gruodžio 31 d. Todėl naujoji importo sistema turėtų būti taikoma nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau liks mažai laiko jos įgyvendinimui, ypač siekiant pripažinti kontrolės įstaigas, kompetentingas vykdyti kontrolę tose šalyse, kurios neįrašytos į pripažintų trečiųjų šalių sąrašą. Siekiant nesutrikdyti tarptautinės prekybos, manoma, kad reikia ir toliau suteikti valstybėms narėms galimybę išduoti leidimus atskiriems produktams, kol nepradės veikti naujoji importo sistema. Šiuo tikslu įtraukiamas antrasis pasiūlymas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91.

Poveikis biudžetui

36. Įgyvendinant šį pasiūlymą Bendrijos biudžetas nepatirs jokio tiesioginio finansinio poveikio.

2005/0278 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[7],

kadangi:

(1) Ekologinė gamyba – tai bendra ūkio valdymo ir maisto produktų gamybos sistema, apimanti geriausią aplinkos apsaugos praktiką, didelę biologinę įvairovę, gamtinių išteklių išsaugojimą, aukštų gyvūnų gerovės standartų taikymą ir gamybą, atsižvelgiant į tam tikrų vartotojų teikiamą pirmenybę produktams, pagamintiems naudojant natūralias medžiagas ir procesus. Todėl ekologinės gamybos metodas vaidina dvigubą vaidmenį visuomenėje: taip sukuriama specifinė rinka, tenkinanti vartotojų poreikius turėti ekologiškų produktų, o taip pat taip tiekiamos viešosios prekės, kurias gaminant saugoma aplinka, laikomasi gyvūnų gerovės reikalavimų ir skatinama kaimo plėtra.

(2) Daugelyje valstybių narių ekologinis žemės ūkio sektorius tampa vis svarbesniu. Paskutiniaisiais metais ypač išaugo vartojimo paklausa. Pastarosios bendrosios žemės ūkio politikos reformos, kurias vykdant ypatingas dėmesys skiriamas rinkos orientavimui ir kokybiškų produktų pasiūlai siekiant patenkinti vartotojų poreikius, ir toliau turėtų skatinti ekologinių produktų rinką. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, ekologinės gamybos teisės aktai vaidina vis svarbesnį vaidmenį žemės ūkio politikoje ir yra glaudžiai susiję su žemės ūkio rinkų plėtra.

(3) Bendrijos teisės sistemoje, reguliuojančioje šio sektoriaus ekologinę gamybą, siekiama užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir deramą vidaus ekologiškų produktų rinkos funkcionavimą, išlaikyti ir pagrįsti vartotojų pasitikėjimą produktais, paženklintais ekologiniu ženklu. Joje toliau siekiama sudaryti sąlygas, kuriomis šiame sektoriuje būtų daroma pažanga, atsižvelgiant į gamybos ir rinkos plėtrą.

(4) Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos veiksmų plano (EVP), skirto ekologiškiems maisto produktams ir ekologiniam ūkininkavimui[8] siūloma gerinti ir stiprinti Bendrijos ekologinio ūkininkavimo standartus, importo ir tikrinimų reikalavimus. 2004 m. spalio 18 d. išvadose Taryba paragino Komisiją

---

[7] OL C ..., ..., p. ...

[8] KOM(2004) 415 galutinis, 2004 m. birželio 10 d.

persvarstyti šios srities Bendrijos teisės sistemą siekiant užtikrinti supaprastinimą ir bendrą darną, o taip pat nustatyti standartų suderinimo principus ir, jei įmanoma, sumažinti išsamumą.

(5) Todėl tikslinga išsamiau apibrėžti ekologinei gamybai taikomus tikslus, principus ir taisykles siekiant pagerinti skaidrumą ir vartotojų pasitikėjimą, o taip pat suvienodinti ekologinės gamybos koncepcijos supratimą.

(6) Šiuo tikslu Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų[9] turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu.

(7) Bendra Bendrijos ekologinės gamybos taisyklių sistema turėtų būti nustatyta atsižvelgiant į augalininkystės ir gyvulininkystės produktų gamybą, įtraukiant perėjimo prie ekologinės gamybos, taip pat apdoroto maisto ir perdirbtų pašarų gamybos, taisykles. Komisijai turėtų būti suteikta kompetencija nustatyti išsamesnes taisykles, negu bendrosios, ir priimti Bendrijos gamybos taisykles, skirtas vandens ūkiui.

(8) Ekologinės gamybos raida ir toliau turėtų būti lengvinama skatinant naudoti naujausius metodus ir medžiagas, geriau pritaikytas ekologinei gamybai.

(9) Genetiškai modifikuoti organizmai (GMO) ir produktai, pagaminti iš arba naudojant GMO, nesiderina su ekologinės gamybos koncepcija ir vartotojų ekologiškų produktų suvokimu. Todėl jų nereikėtų sąmoningai naudoti ekologinio ūkininkavimo procese arba perdirbant ekologiškus produktus.

(10) Ekologinis ūkininkavimas turėtų pirmiausia remtis atsinaujinančiais ištekliais vietos mastu organizuotose žemės ūkio sistemose. Siekiant sumažinti neatsinaujinančių išteklių naudojimą, augalų ir gyvūnų atliekos turėtų būti perdirbamos į dirvos trąšas, o taip pat naudojamos gaminti energiją.

(11) Ekologinė augalininkystė turėtų padėtį išlaikyti ir pagerinti dirvos derlingumą bei užkirsti kelią dirvožemio erozijai. Augalus turėtų maitinti dirvožemio ekosistema, o ne į dirvožemį pilamos tirpios trąšos.

(12) Pagrindinės ekologinės augalininkystės tvarkymo sistemos dalys – dirvožemio trąšumo priežiūra, rūšių ir veislių parinkimas, daugiametė sėjomaina, ekologinių medžiagų perdirbimas ir auginimo metodai. Papildomos trąšos, dirvos gerinimo priemonės ir augalų apsaugos produktai turėtų būti naudojami tik tuomet, jeigu jų naudojimas atitinka ekologinės gamybos tikslus ir principus.

(13) Gyvulininkystės produktų gamyba yra labai svarbi organizuojant žemės ūkio gamybą ekologiniuose ūkiuose, nes ji tiekia reikalingas organines medžiagas ir trąšas dirbamai žemei ir atitinkamai prisideda prie dirvožemio gerinimo ir tausojančio žemės ūkio plėtros.

(14) Siekiant neteršti aplinkos, ypač dirvožemio ir vandens gamtinių išteklių, ekologinė gyvulininkystė iš esmės turi sudaryti sąlygas glaudiems tokios gamybos ir žemės,

---

[9] OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1567/2005 (OL L 252, 2005 9 28, p. 1).

tinkamos daugiametės sėjomainos sistemos ir gyvulių šėrimo ekologinio ūkininkavimo proceso produktais, pagamintais tame pačiame arba kaimyniniame ekologiniame ūkyje, ryšiams.

(15) Kadangi ekologinė gyvulininkystė yra susijusi su žeme, gyvūnai turėtų turėti galimybę ganytis atvirame ore arba ganyklose.

(16) Užsiimant ekologine gyvulininkyste reikėtų laikytis aukštų gyvūnų gerovės standartų ir atsižvelgti į tam tikroms gyvūnų rūšims būdingos elgsenos poreikius, o gyvūnų sveikatos priežiūra turėtų būti pagrįsta ligų prevencija. Atsižvelgiant į tai, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas laikymo sąlygoms, ūkininkavimo praktikai ir gyvulių skaičiui. Be to, parenkant veisles, reikėtų rinktis lėtai augančias veisles ir į jų gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų. Įgyvendinančiose gyvulininkystės ir vandens ūkio produktų gamybos taisyklėse užtikrinama, kad būtų laikomasi Europos konvencijos dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos (T-AP) nuostatų ir vėlesnių rekomendacijų.

(17) Ekologinės gyvulininkystės produktų gamybos tikslas – užbaigti gamybos ciklus, naudojant skirtingas ekologiškai užaugintų gyvulių rūšis. Todėl reikia skatinti didinti ekologiškai auginamų gyvūnų genofondą, gerinti savarankiškumą ir taip užtikrinti sektoriaus plėtrą.

(18) Kol nepatvirtintos Bendrijos vandens ūkiui skirtos gamybos taisyklės, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti nacionalinių, o jeigu tokių nėra, valstybių narių priimtų arba pripažintų, privačių standartų taikymą. Tačiau siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymų, reikia, kad valstybės narės pripažintų viena kitos šios srities gamybos standartus.

(19) Ekologiški perdirbti produktai turėtų būti gaminami naudojant perdirbimo metodus, užtikrinančius, kad visuose gamybos grandinės etapuose išlaikomas produkto ekologiškumas ir pagrindinės savybės.

(20) Per pastaruosius metus tapo įmanoma įsigyti vis daugiau ekologinių žemės ūkio ingredientų ir todėl galima apriboti neekologiškų ingredientų naudojimą ekologiškuose apdorotuose maisto produktuose ir perdirbtuose pašaruose.

(21) Tikslinga laikytis lankstumo taikant gamybos taisykles tam, kad būtų galima pritaikyti ekologinius standartus ir reikalavimus vietos klimato arba geografinėms sąlygoms, specifinei ūkininkavimo praktikai ir plėtros etapams. Tuomet būtų sudarytos sąlygos taikyti ne tokius griežtus standartus, tačiau tik tam tikromis Bendrijos teisės aktuose nustatytomis sąlygomis.

(22) Svarbu išlaikyti vartotojų pasitikėjimą ekologiškais produktais. Todėl reikėtų griežtai riboti ekologinei gamybai taikomų reikalavimų išimtis ir daryti jas tik tuomet, kai ne tokių griežtai taisyklių taikymas yra pagrįstas.

(23) Norint apsaugoti vartotojus ir siekiant sąžiningos konkurencijos, terminai, vartojami žymėti ekologiškus produktus visoje Bendrijoje, nepriklausomai nuo kalbos, neturėtų būti vartojami ženklinant neekologiškus produktus. Ta pati nuostata turėtų galioti įprastiems šių terminų išvestiniams žodžiams arba mažybinėms jų formoms, kai jie vartojami atskirai arba junginiuose.

(24) Taip pat būtina užkirsti kelią kitoms klaidinančioms bendrojo ženklinimo formoms ir reklamos teiginiams.

(25) Siekiant aiškumo visoje Bendrijos rinkoje, turi būti privaloma paprasta Bendrijoje pagamintų ekologiškų produktų nuoroda, bent jau tuomet, kai tokie produktai nepaženklinti Bendrijos ekologinės gamybos logotipu. Tokia nuoroda gali būti naudojama ženklinant iš trečiųjų šalių importuotus produktus, bet tai nėra privaloma.

(26) Bendrijos taisyklės turėtų skatinti suinteresuotųjų grupių pripažintą, apibrėžtą ir ginamą ekologinės gamybos koncepciją. Todėl būtina užkirsti kelią užrašams etiketėse, kuriose teigiama, kad produktas yra pagamintas laikantis aukštesnių, geresnių ar griežtesnių ekologinių reikalavimų, nes tokio pobūdžio teiginiai yra klaidinantys ir kenkia suderintam požiūriui. Tačiau turėtų būti leidžiama daryti nuorodas į specifines gamybos metodų sudedamąsias dalis, jeigu jose išdėstyti tikri faktai, atitinkantys 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo[10] bendruosius ženklinimo reikalavimus.

(27) Draudžiama sąmoningai naudoti GMO ekologinėje gamyboje. Siekiant aiškumo ir darnumo, produktų, kurių etiketėse nurodyta, kad juose yra GMO, juos sudaro GMO arba jie yra pagaminti iš GMO, negalima ženklinti ekologiniu ženklu.

(28) Siekiant užtikrinti, kad ekologiški produktai būtų gaminami pagal Bendrijos ekologinės gamybos teisės sistemoje nustatytus reikalavimus, visa į šio teisės akto taikymo sritį įtraukta veikla turėtų būti kontroliuojama visoje gamybos grandinėje ir turėtų atitikti 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl valstybinės kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių nustatytas[11] taisykles.

(29) Kai kuriais atvejais būtų netinkama taikyti pranešimo ir kontrolės reikalavimus tam tikriems mažmeninės prekybos subjektams. Todėl tikslinga leisti valstybėms narėms atleisti tokius ūkio subjektus nuo šių reikalavimų vykdymo.

(30) Sertifikatų, kuriuose patvirtinama, kad tam tikras ūkio subjektas arba konkreti produktų partija atitinka ekologinio ūkininkavimo principus ir taisykles, išdavimas yra nusistovėjusi priemonė prekiaujant ekologiškais produktais ir dažnai tampa pakankama sąlyga, leidžiančia naudotis atitikties ženklais. Kompetentingų institucijų arba kontrolės įstaigų, kurioms kompetentinga institucija perdavė kontrolės funkcijas, naudojami sertifikavimo metodai neturėtų, tiesiogiai arba netiesiogiai, varžyti laisvo ekologiškų prekių judėjimo. Todėl sertifikavimo metodams turėtų būti taikomos tam tikros sąlygos, pagal kurias reikalaujama, kad būtų priimti specialūs atitikties įvertinimo tarpusavio pripažinimo sprendimai dėl lygiaverčių standartų, o taip pat ribojamas mokesčių rinkimas siekiant netrikdyti vidaus rinkos ir užtikrinti jos sklandų funkcionavimą.

---

[10] OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

[11] OL L 165, 2004 4 30, p. 1. Pataisyta versija OL L 191, 2004 5 25, p. 1.

(31) Reikėtų leisti į Europos bendriją importuotus produktus pateikti į Bendrijos rinką juos paženklinus ekologiniu ženklu, jeigu jie buvo pagaminti pagal gamybos taisykles ir taikant kontrolės tvarką, atitinkančią arba lygiavertę Bendrijos teisės aktuose numatytai tvarkai, tai yra produktai turi atitikti tuos pačius tikslus ir principus. Be to, pagal tokią pat sistemą importuoti produktai turėtų turėti susijusios trečiosios šalies kompetentingos institucijos arba pripažintos kontrolės įstaigos išduotus sertifikatus.

(32) Atliekant importuotų produktų lygiavertiškumo įvertinimą turėtų būti atsižvelgiama į *Codex Alimentarius* nustatytus tarptautinius standartus.

(33) Manoma, kad tikslinga išlaikyti Komisijos pripažintų trečiųjų šalių, kurios taiko lygiaverčius gamybos standartus ir kontrolės tvarką, kaip ir numatyti Bendrijos teisės aktuose, sąrašą. Į šį sąrašą neįrašytoms trečiosioms šalims Komisija turėtų nustatyti kontrolės įstaigų, pripažintų kompetentingomis užtikrinti kontrolę ir sertifikatų išdavimą šiose šalyse, sąrašą.

(34) Turėtų būti renkama atitinkama statistinė informacija siekiant gauti patikimus duomenis, reikalingus įgyvendinti ir taikyti šį reglamentą; taip pat jai naudotųsi gamintojai, rinkos subjektai ir politikos formuotojai. Reikalinga statistinė informacija turėtų būti apibrėžta pagal Bendrijos statistinės programos sąlygas.

(35) Šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo nustatytos datos siekiant suteikti Komisijai pakankamai laiko priimti reikalingas priemones reglamentui įgyvendinti.

(36) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikia priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką[12]. Atsižvelgiant į tai, kad ekologinės gamybos teisės aktas yra svarbus bendrosios žemės ūkio politikos veiksnys, nes yra glaudžiai susijęs su žemės ūkio rinkų plėtra, tikslinga jį suderinti su egzistuojančių teisės aktų procedūromis, naudojamomis valdant šią politikos kryptį. Todėl šiame reglamente Komisijai suteikti įgaliojimai turėtų būti vykdomi vadovaujantis Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnyje numatyta valdymo tvarka,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS
DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomi tikslai, principai ir taisyklės, susiję su

   a) ekologiškų produktų gamyba, pateikimu į rinką, importu, eksportu ir kontrole;

   b) nuorodomis, žyminčiomis ekologiškus produktus juos ženklinant ir reklamuojant.

[12] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Reglamentas taikomas šiems žemės ūkio arba vandens ūkio produktams, jeigu jie skirti pateikti į rinką juos paženklinus ekologiniu ženklu:

a) neperdirbtiems augaliniams ir gyvulininkystės produktams;

b) perdirbtiems augaliniams ir gyvulininkystės produktams, skirtiems žmonėms vartoti (toliau – apdorotas maistas);

c) gyviems ir neperdirbtiems vandens ūkio produktams;

d) perdirbtiems vandens ūkio produktams, skirtiems žmonėms vartoti;

e) pašarams.

Tačiau reglamentas netaikomas laukinių žvėrių medžioklės ir žvejybos produktams.

3. Šis reglamentas taikomas Europos bendrijos teritorijoje bet kokiems ūkio subjektams, užsiimantiems šia veikla :

a) pagrindine gamyba;

b) maisto apdorojimu ir pašarų perdirbimu;

c) pakavimu, ženklinimu ir reklama;

d) sandėliavimu, transportavimu ir paskirstymu;

e) importu į Bendriją ir eksportu iš Bendrijos;

f) pateikimu į rinką.

Tačiau reglamentas netaikomas viešajam maitinimui, fabrikų valgykloms, įstaigų aprūpinimui maistu, restoranams ir kitokiai panašiai aprūpinimo maistu veiklai.

2 straipsnis
Apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie apibrėžimai:

a) „ekologinė gamyba“ – ūkyje naudojami ekologinės gamybos būdai, taip pat produktų perdirbimo, pakavimo ir ženklinimo veikla laikantis šiame reglamente nustatytų tikslų, principų ir taisyklių;

b) „ekologiškas produktas“ – žemės ūkio produktas, pagamintas ekologinės gamybos proceso metu;

c) „augalininkystės produktų gamyba“ – žemės ūkio kultūrų produktų gamyba ir laukinių augalų produktų rinkimas komerciniais tikslais;

d) „gyvulininkystės produktų gamyba“ – naminių arba prijaukintų laukinių gyvūnų (įskaitant vabzdžius) produktų gamyba;

e) „vandens ūkis“ – vandens organizmų veisimas ir auginimas naudojant metodus, skirtus išauginti daugiau šių organizmų nei išauga natūralioje aplinkoje, kai šie organizmai veisimo ir auginimo etapais iki produkcijos surinkimo ir jos metu yra fizinio arba juridinio asmens nuosavybė;

f) „perėjimas“ – perėjimas nuo neekologinio prie ekologinio ūkininkavimo;

g) „tvarkymas“ – ekologiškų produktų konservavimas ir (arba) perdirbimas (įskaitant gyvulių skerdimą ir pjaustymą), taip pat pakavimas ir (arba) jų produktų ženklinimo pakeitimai, padaryti dėl ekologinės gamybos būdo;

h) „pateikimas į rinką“ vartojama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 178/2002/EB[13] 3 straipsnio 8 punkte apibrėžta reikšme;

i) h) „ženklinimas“ – žodžiai, duomenys, prekės ženklai, prekės pavadinimai, iliustracinė medžiaga arba simboliniai ženklai ant pakuotės, dokumento, pranešimo, etiketės, žiedo ar lankelio formos etiketės, kuriais paženklinti 1 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje nurodyti produktai arba kuriuose pateikiamos nuorodos į šiuos produktus;

j) „kompetentinga institucija“ – pagrindinė valstybės narės institucija, kompetentinga organizavimo klausimais oficialios kontrolės ekologinės gamybos srityje, arba bet kuri kita institucija, kuriai suteikta tokia kompetencija, o jei reikia, atitinkama trečiosios šalies institucija;

k) „kontrolės įstaiga“ – nepriklausoma trečioji šalis, kuriai kompetentinga institucija perdavė tam tikras kontrolės funkcijas;

l) „sertifikatas“ – kompetentingos institucijos arba kontrolės įstaigos išduotas patvirtinimas raštu, kad ūkio subjektas arba konkreti produktų partija atitinka ekologinės gamybos principus ir taisykles;

m) „atitikties ženklas“ – ženklas, kuriuo patvirtinama, kad atitinkami tam tikri standartai arba kiti norminiai dokumentai;

n) „ingredientai“ vartojama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB[14] 6 straipsnio 4 dalyje apibrėžta reikšme;

o) „augalų apsaugos produktai“ – Tarybos direktyvos 91/414/EB[15] 2 straipsnio 1 punkte apibrėžti produktai;

p) „genetiškai modifikuotas organizmas (GMO)“ – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB[16] 2 straipsnyje apibrėžtas organizmas;

q) „pagamintas iš GMO“ – iš GMO gautas visas produktas arba jo dalis, kurio sudėtyje nėra GMO arba kurio sudėtinės dalys nėra GMO;

r) „produktai, pagaminti naudojant GMO“ – maisto arba pašarų priedai, pagardai, vitaminai, enzimai, perdirbimo medžiagos, tam tikri gyvūnų maitinimui naudojami produktai (Direktyva 82/471/EEB[17]), augalų apsaugos produktai, trąšos ir dirvos gerinimo priemonės, pagaminti maitinant organizmus medžiagomis, kurias arba kurių dalį sudaro GMO;

---

13 OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

14 OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

15 OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

16 OL L 106, 2001 4 17, p. 1.

17 OL L 213, 1982 7 21, p 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/20/EB (OL L 80, 1999 3 25, p. 20).

s) „maistas“ vartojama Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje apibrėžta reikšme;

t) „pašarai“ vartojama Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 4 punkte apibrėžta reikšme;

u) „pašarų priedai“ – produktai, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003[18] 2 straipsnio 2 dalies a punkte;

v) apibūdinant įvairias sistemas ir priemones, „lygiavertis“ reiškia, kad sistemos ir priemonės pagrįstos tais pačiais tikslais ir principais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
EKOLOGINĖS GAMYBOS TIKSLAI IR PRINCIPAI

3 straipsnis
Tikslai

Ekologinės gamybos sistema skirta siekti šių tikslų:

a) Įgyvendinant šią sistemą, sukuriama ekonomiškai pagrįsta žemės ūkio valdymo sistema ir įvairių produktų gamyba, naudojant tokius būdus, kurie padeda:

   i) sumažinti neigiamą poveikį aplinkai;

   ii) išlaikyti ir gerinti biologinę įvairovę ūkiuose ir šalia jų esančiose teritorijose;

   iii) kuo labiau saugoti gamtos išteklius – vandenį, dirvą, organines medžiagas ir orą;

   iv) laikytis aukštų gyvūnų gerovės standartų, visų pirma atsižvelgiant į tam tikroms gyvūnų rūšims būdingos elgsenos poreikius.

b) Įgyvendinant šią sistemą, nustatoma maisto ir kitų žemės ūkio produktų gamyba, atitinkanti vartotojų poreikį rinktis prekes, pagamintas naudojant natūralius arba panašius į natūralius procesus, ir natūralias medžiagas.

4 straipsnis
Bendrieji principai

Ekologinei gamybai taikomi šie principai :

a) pasirenkama naudoti gyvus organizmus ir mechaninius gamybos būdus, o ne sintetines medžiagas;

b) pasirenkamos natūralios, o ne cheminiu būdu susintetintos, medžiagos; pastarosios gali būti naudojamas tik tuomet, kai natūralių medžiagų negalima įsigyti;

c) negalima naudoti GMO arba iš GMO pagamintų produktų, išskyrus veterinarinius vaistus;

d) ekologinės gamybos taisykles reikia derinti su vietos sąlygomis, plėtros etapais ir tam tikra ūkininkavimo praktika, laikantis bendros ekologinės gamybos koncepcijos.

---

[18] OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

5 straipsnis

Ūkininkavimui taikomi principai

Šalia 4 straipsnyje išdėstytų bendrųjų principų ekologinei gamybai taip pat taikomi šie principai:

a) ūkininkaujant palaikomas ir gerinamas dirvos derlingumas, stabdoma dirvos erozija ir mažinamas užterštumas;

b) ūkininkaujant siekiama gaminti aukštos kokybės produktus, o ne didinti gamybą;

c) mažinamas neatsinaujinančių išteklių naudojimas ir ne iš ūkio gaunamos sąnaudos;

d) augalinės ir gyvulinės kilmės atliekos ir šalutiniai produktai perdirbami panaudojant juos auginti augalus ir gyvulius arba gaminti energiją;

e) priimant su gamyba susijusius sprendimus atsižvelgiama į vietos arba regiono ekologinę pusiausvyrą;

f) augalų maitinimui pirmiausia turi būti naudojama dirvos ekosistema;

g) gyvūnų ir augalų sveikatos priežiūra grindžiama prevencijos metodais, įskaitant atitinkamų veislių ir rūšių parinkimą;

h) pašarai gyvuliams pirmiausia tiekiami iš ūkio, kuriame gyvuliai laikomi arba auginami bendradarbiaujant su kitais tame regione esančiais ekologiniais ūkiais;

i) laikomasi aukščiausių gyvūnų gerovės standartų;

j) ekologinės gyvulininkystės produktai gaminami iš gyvūnų, kurie nuo gimimo arba išsiritimo visą gyvenimą buvo auginami ekologiniuose ūkiuose;

k) veislės parenkamos pirmenybę teikiant lėtai augančioms rūšims, atsižvelgus į gyvūnų gebėjimą prisitaikyti prie vietos sąlygų, jų gyvybingumą, atsparumą ligoms arba sveikatos problemas;

l) ekologiškus gyvulių pašarus turi sudaryti žemės ūkio ingredientai, pagaminti vykdant ekologinio ūkininkavimo veiklą ir iš natūralių ne žemės ūkio medžiagų;

m) naudojama ūkininkavimo praktika, skirta stiprinti imuninę sistemą ir natūralų atsparumą ligoms;

n) a vandens ūkio produktų gamyba sumažina neigiamą poveikį vandens telkiniams;

o) vandens ūkyje naudojami pašarai turi būti pagaminti taikant tausojančios žvejybos principus arba į jų sudėtį turi įeiti žemės ūkio ingredientai, pagaminti vykdant ekologinio ūkininkavimo veiklą ir iš natūralių ne žemės ūkio medžiagų;

p) negali būti naudojami poliploidiniai gyvūnai.

6 straipsnis

Perdirbimui taikomi principai

Šalia 4 straipsnyje išdėstytų bendrųjų principų perdirbtų ekologinių pašarų gamybai taip pat taikomi šie principai:

a) ekologiškas maistas ir pašarai gaminami iš ekologiškų žemės ūkio ingredientų, išskyrus tuos atvejus, kai ekologiškų ingredientų negalima įsigyti;

b) priedų ir perdirbimo medžiagų naudojama kuo mažiau ir tik tais atvejais, kai jie reikalingi technologiniams procesams;

c) negali būti naudojama jonizuojanti spinduliuotė.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
GAMYBOS TAISYKLĖS

1 SKYRIUS
ŪKIO GAMYBA

7 straipsnis
Bendrosios ūkio gamybos taisyklės

1. Visa ūkio komercinė veikla tvarkoma pagal ekologinei gamybai arba perėjimui prie ekologinės gamybos taikomus reikalavimus.

   Tačiau pagal specialias sąlygas, nustatytas pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką, ūkis gali būti padalytas į atskiras dalis ir ne visos dalys turi būti tvarkomos pagal ekologinės gamybos principus.

   Jei remiantis antrąja pastraipa, ne visame ūkyje vyksta ekologinė gamyba, ūkininkas atskiria ekologinei gamybai naudojamą žemę, gyvulius ir produktus nuo likusios ūkio dalies ir šį atskyrimą atitinkamai registruoja.

2. Reikalaujama, kad ūkininkai nenaudotų GMO arba iš GMO pagamintų produktų, apie kuriuos jie sužino iš produktų etikečių arba iš produktus lydinčių dokumentų.

   Jei ūkininkai naudoja iš trečiųjų šalių įsigytus produktus, iš kurių gamina ekologiškus maisto produktus arba pašarus, jie turi reikalauti, kad pardavėjas patvirtintų, kad tiekiami produktai nėra pagaminti iš GMO.

8 straipsnis
Augalininkystės produktų gamybos taisyklės

1. Šalia 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų taisyklių šios taisyklės taikomos ekologinei augalininkystės produktų gamybai:

   a) ekologinė augalininkystės produktų gamyba grindžiama žemės įdirbimo ir derliaus auginimo praktika, kuri padeda išlaikyti organines medžiagas dirvožemyje arba jų padidinti, sustiprinti dirvožemio stabilumą ir dirvožemio biologinę įvairovę, stabdyti dirvožemio tankinimą ir eroziją;

   b) dirvožemio derlingumas ir biologinis aktyvumas išlaikomas ir didinamas taikant daugiametę sėjomainą, įskaitant žaliąsias trąšas, tręšiant mėšlu ir organinėmis medžiagomis iš ekologinių ūkių;

   c) be to, gali būti naudojamos ekologinės gamybos tikslus ir principus atitinkančios trąšos ir dirvožemio gerinimo priemonės, jeigu jos patvirtintos 11 straipsnyje;

d) nenaudojamos mineralinės azoto trąšos;

e) naudojant visus augalininkystės produktų gamybos metodus turi būti stabdomas arba mažinamas aplinkos teršimas;

f) nuostolių, kuriuos daro kenkėjai, ligos ir piktžolės, prevencija pirmiausia grindžiama rūšių ir veislių parinkimu, sėjomainos ir derliaus auginimo metodais;

g) jeigu kyla grėsmė pasėliams, gali būti naudojami ekologinės gamybos tikslus ir principus atitinkantys augalų apsaugos produktai, jeigu jie patvirtinti 11 straipsnyje;

h) patvirtintas sintetines medžiagas naudojant kultūroms, nustatoma, kokioms kultūroms jos gali būti naudojamos, naudojimo sąlygos ir apribojimai, naudojimo būdas, dozės, naudojimo laikas ir kontaktas su kitomis kultūromis;

i) gali būti naudojamos tik ekologiškai išaugintos sėklos ir dauginamoji medžiaga. Todėl auginant sėklas ir renkant augalinę dauginamąją medžiagą bent pirmosios kartos motininis augalas turi būti išaugintas pagal šiame reglamente nustatytas taisykles, o auginant daugiametes kultūras, pagal šiame reglamente nustatytas taisykles augalas turi būti išaugintas bent du auginimo sezonus.

2. Valgomųjų augalų ir jų dalių, augančių natūraliuose gamtos plotuose, miškuose ir žemės ūkio plotuose, rinkimas yra laikomas ekologišku gamybos metodu, jeigu:

a) bent tris metus iki rinkimo šiuose plotuose nebuvo naudoti 11 straipsnyje nepatvirtinti produktai;

b) po jų rinkimo laukinė augmenija išlieka stabili ir yra išsaugomos rinkimo plotuose esančios rūšys.

9 straipsnis

Gyvulininkystės produktų gamybos taisyklės

Šalia 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų taisyklių šios taisyklės taikomos ekologinei gyvulininkystės produktų gamybai:

a) gyvūnų kilmė:

i) ekologiškai auginti gyvuliai turi būti gimę ir užauginti ekologiniuose ūkiuose;

ii) neekologiškai auginti gyvūnai veisimui gali būti atvežti į ūkį laikantis specialių sąlygų, nustatytų pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką;

b) ūkininkavimo praktika ir laikymo sąlygos:

i) gyvūnus prižiūrintis personalas turi reikalingų žinių ir kompetenciją gyvūnų sveikatos ir gerovės klausimais;

ii) ūkininkavimo praktika, įskaitant gyvulių skaičių, ir laikymo sąlygos turi būti tokia, kad užtikrintų gyvūnų vystymosi, psichologinius ir etologinius poreikius;

iii) gyvuliai nuolatos turi turėti galimybę ganytis atviruose plotuose, visų pirma ganyklose, kai tai leidžia oro sąlygos ir žemės būklė;

iv) gyvulių skaičius ribojamas siekiant sumažinti per didelį nuganymą, dirvožemio nutrypimą, eroziją arba užteršimą, kuriuos sukelia gyvūnai arba jų mėšlas;

v) ekologiškai auginami gyvuliai laikomi atskirai arba turi būti lengvai atskiriami nuo kitų gyvulių;

vi) draudžiama rišti arba izoliuoti gyvulius, išskyrus atskirus gyvūnus ribotam laikotarpiui ir dėl pagrįstų saugos, gerovės arba veterinarinių priežasčių;

vii) kuo labiau sutrumpinama gyvulių vežimo į skerdyklas trukmė;

viii) kuo labiau mažinamos bet kokios gyvūnų kančios, įskaitant luošinimą;

ix) bitynai turi būti įrengiami pakankamus nektaro ir žiedadulkių šaltinius užtikrinančiuose plotuose, kuriuose auga ekologiškai auginamos kultūros ir (arba) gaivališka augmenija, ir pakankamai toli nuo bitininkystės produktus teršiančių šaltinių;

x) aviliai ir bitininkystėje naudojamos medžiagos turi būti pagaminti iš natūralių medžiagų;

xi) draudžiama naikinti bites koriuose norint surinkti bitininkystės produktus;

c) veisimas:

i) neskatinama reprodukcija naudojant hormonus, išskyrus gydant reprodukcinius sutrikimus;

ii) nenaudojamas klonavimas ir embrionų perkėlimas;

iii) atitinkamos veislės parinkimas padeda užkirsti kelią bet kokioms gyvūnų kančioms ir išvengti jų luošinimo;

d) pašarai:

i) gyvuliai šeriami ekologiškais pašarais, į kurių sudėtį gali įeiti tam tikra pašarų, pagamintų prie ekologinės gamybos pereinančiuose ūkiuose, dalis, kurie atitinka gyvūnų mitybos įvairiais jų vystymosi etapais reikalavimus;

ii) gyvūnams turi būti sudarytos sąlygos ganytis ir gauti rupiųjų pašarų;

iii) pašarų priedai gali būti naudojami tik tuomet, jeigu jie patvirtinti pagal 11 straipsnį;

iv) negalima naudoti augimą skatinančių medžiagų ir sintetinių amino rūgščių;

v) žindukliai turi būti maitinami natūraliu, pageidautina motinos, pienu;

e) ligų prevencija ir veterinarinis gydymas:

i) ligų prevencija grindžiama veislės ir rūšies parinkimu, ūkininkavimo tvarka, aukštos kokybės pašarais ir judėjimu, atitinkamu gyvulių skaičiumi ir tinkamomis laikymo sąlygomis, nurodytomis higienos reikalavimuose;

ii) ligų protrūkiai likviduojami nedelsiant siekiant, kad gyvūnai išvengtų kančių; Jei būtina, galima naudoti alopatinius vaistus, įskaitant antibiotikus, kai netinka fitoterapiniai, homeopatiniai ir kiti vaistai.

10 straipsnis

Vandens ūkiui skirtos gamybos taisyklės

1. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų Komisija nustato ekologiniam žemės ūkiui taikomas gamybos, įskaitant perėjimą prie ekologinės gamybos, taisykles.

2. Kol nepriimtos 1 pastraipoje nurodytos taisyklės, taikomos nacionalinės taisyklės arba jeigu tokių nėra, valstybių narių priimti arba pripažinti privatūs standartai, jeigu juose siekiama tokių pačių tikslų ir principų, kurie nustatyti II antraštinėje dalyje.

11 straipsnis

Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas ūkininkavimo veikloje

1. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų Komisija nustato specialius kriterijus, skirtus patvirtinti ekologinio žemės ūkio produktus ir ekologiniame žemės ūkyje naudojamas medžiagas:

   a) augalų apsaugos produktams;

   b) trąšoms ir dirvos gerinimo priemonėms;

   c) augalams, gyvūnams ir mineralinėms pašarų medžiagoms;

   d) pašarų priedams;

   e) valymo priemonėms;

   f) kitoms medžiagoms.

2. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija nusprendžia, ar patvirtinti 1 dalyje nurodytus produktus ir medžiagas ir ar nustatyti sąlygas bei apribojimus jų naudojimui.

12 straipsnis

Perėjimas prie ekologinio ūkininkavimo

Šios taisyklės taikomos ūkiui, kuriame pradedama ekologinė gamyba:

a) prieš pirmą kartą pradedant auginti kultūras naudojant ekologinės gamybos būdus, pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką nustatytą laikotarpį negalima naudoti produktų, kuriuos draudžiama naudoti ekologiškai ūkininkaujant;

b) pasibaigus laikotarpiui, nustatytam pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką, galima manyti, kad ūkyje laikom gyvuliai yra auginami ekologiškai;

c) anksčiau neekologiškai augintų pieninių gyvulių pienas ir pieno produktai gali būti parduodami pažymėjus ekologiniu ženklu po to, kai baigiasi laikotarpis, nustatytas pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką;

d) atskiruose ūkiuose, kuriuose vykdoma ekologinė gamyba ir pereinama prie ekologinės gamybos, ūkininkas atskiria žemę, gyvūnus ir produktus ir atitinkamai juos registruoja, kad įrodytų tokį atskyrimą.

2 SKYRIUS
PAŠARŲ GAMYBA

13 straipsnis
Pašarų gamybos taisyklės

1. Ekologiškų pašarų gamyba atskiriama nuo neekologiškų pašarų gamybos.

2. Ekologiškos pašarinės žaliavos ir (arba) pašarinės žaliavos, pagamintos perėjimo prie ekologinės gamybos metu, neturėtų būti naudojamos kartu su neekologiniu būdu pagamintomis pašarinėmis žaliavomis ekologiškų pašarų produktuose.

3. Negalima naudoti heksano ir kitų organinių tirpiklių.

4. Reikalaujama, kad pašarų gamintojai nenaudotų GMO arba iš GMO pagamintų produktų, apie kuriuos jie sužino iš produktų etikečių arba iš produktus lydinčių dokumentų.

   Jei pašarų gamintojai naudoja iš trečiųjų šalių įsigytus ingredientus ir priedus, iš kurių gamina ekologiškus pašarus ekologiškai auginamiems gyvuliams, jie turi reikalauti, kad pardavėjas patvirtintų, kad tiekiami produktai nėra pagaminti iš GMO.

3 SKYRIUS
PERDIRBTŲ PRODUKTŲ GAMYBA

14 straipsnis
Apdoroto maisto gamybos bendrosios taisyklės

1. Šie kriterijai taikomi ekologiško apdoroto maisto sudėčiai:

   a) mažiausiai 95 % žemės ūkio kilmės produkto ingredientų svorio dalies sudaro ekologiški ingredientai;

   b) ne žemės ūkio kilmės ingredientai ir pagalbinės apdorojimo medžiagos gali būti naudojamos, jeigu jos patvirtintos pagal 15 straipsnį;

   c) neekologiški žemės ūkio ingredientai gali būti naudojami tik tuomet, jeigu jie patvirtinti pagal 15 straipsnį.

2. Ekologiško maisto gavyba, apdorojimas ir laikymas atliekamas stengiantis, kad ingredientai neprarastų savo savybių. Apdorojant šiuos produktus nenaudojamos medžiagos ir metodai, kurie gali atkurti šias savybes arba ištaisyti aplaidumo rezultatus.

3. Reikalaujama, kad perdirbėjai nenaudotų GMO arba iš GMO pagamintų produktų, apie kuriuos jie sužino iš produktų etikečių arba iš produktus lydinčių dokumentų.

   Jei perdirbėjai naudoja iš trečiųjų šalių įsigytas pagalbines apdorojimo medžiagas, iš kurių gamina ekologišką maistą arba pašarus, jie turi reikalauti, kad pardavėjas patvirtintų, kad tiekiami produktai nėra pagaminti iš GMO.

15 straipsnis

Tam tikrų produktų ir medžiagų naudojimas perdirbimo proceso metu

1. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų Komisija nustato specialius kriterijus, taikomus patvirtinti ne žemės ūkio kilmės ingredientus ir apdorojimo medžiagas, kurios gali būti naudojamos ekologiško apdoroto maisto gamyboje.

2. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų Komisija nustato specialius kriterijus, taikomus patvirtinti žemės ūkio kilmės ingredientus, kurie nėra ekologiški, bet kurie gali būti naudojami ekologiško apdoroto maisto gamyboje, kai negalima įsigyti ekologiškų žemės ūkio ingredientų.

3. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija nusprendžia, ar patvirtinti 1 ir 2 dalyse nurodytus produktus ir medžiagas ir, jeigu reikia, ar nustatyti sąlygas ir apribojimus jų naudojimui.

4 SKYRIUS
LANKSTUMAS

16 straipsnis

Laisvesnės gamybos taisyklės

1. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką, 2 dalyje nustatytas sąlygas ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų Komisija gali numatyti 1–3 skyriuose numatytų gamybos taisyklių išimtis.

2. 1 dalyje nurodytų išimčių daroma kuo mažiau ir jos numatomos tik šiais atvejais:

   a) kai jos būtinos, kad ekologinę gamybą pradedantys ūkio vienetai, ypač ūkiai, esantys rajonuose, kuriuose ekologinė gamyba tik pradeda vystyti, taptų perspektyviais;

   b) kai jos būtinos siekiant užtikrinti, kad ekologinė gamyba būtų išlaikyta ūkiuose, susiduriančiuose su klimato, geografiniais arba struktūriniais suvaržymais;

   c) kai jos būtinos siekiant užtikrinti, kad ūkis galėtų gauti pašarų, sėklų ir augalinės dauginamosios medžiagos, gyvų gyvulių ir kitų ūkyje naudojamų medžiagų, kai tokių ekologiškų medžiagų negalima įsigyti;

   d) kai jos būtinos siekiant užtikrinti, kad ūkis galėtų naudotis žemės ūkio kilmės ingredientais, kai tokių ekologiškų ingredientų negalima įsigyti;

   e) kai jos būtinos siekiant išspręsti konkrečias su ekologišku gyvulių auginimu susijusias valdymo problemas;

   f) kai jos būtinos siekiant užtikrinti tradicinių maisto produktų, žinomų bent vienai kartai, nuolatinę gamybą;

   g) kai būtinos laikinosios priemonės siekiant tęsti arba atnaujinti ekologinę gamybą nelaimės atveju;

h) kai remiantis Bendrijos teisės aktais įvedami apribojimai ir įpareigojimai, skirti apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą.

3. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą Komisija gali nustatyti specialias sąlygas, kuriomis taikomos 1 dalyje numatytos išimtys.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
ŽENKLINIMAS

17 straipsnis

Terminų, darančių nuorodą į ekologinę gamybą, naudojimas

1. I priede išvardyti terminai, jų išvestiniai žodžiai arba mažybinės formos, atskirai arba junginiuose, gali būti vartojami visoje Bendrijoje ir bet kuria Bendrijos kalba produktų, kurie gaminami, kontroliuojami arba importuojami remiantis šiuo reglamentu, ženklinimui ir reklamai:

2. I priede išvardyti terminai, jų išvestiniai žodžiai arba mažybinės formos, atskirai arba junginiuose, negali būti vartojami visoje Bendrijoje ir bet kuria Bendrijos kalba produktų, kurie negaminami, nekontroliuojami arba neimportuojami pagal šį reglamentą, ženklinimui ir reklamai.

3. I priede išvardyti terminai, jų išvestiniai žodžiai arba mažybinės formos, atskirai arba junginiuose, negali būti vartojami ženklinti produktus, kurių etiketėse nurodyta, kad juose yra GMO, juo sudaro GMO arba jie yra pagaminti iš GMO.

4. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio.

5. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali derinti I priedo terminų sąrašą.

18 straipsnis

Privalomos nuorodos

1. Kai 17 straipsnyje nurodytas terminas, jo išvestiniai žodžiai arba mažybinės formos naudojamos Bendrijoje pagamintiems produktams ženklinti, etiketėje taip turi būti šios nuorodos:

   a) 22 straipsnio 7 dalyje nurodytas ūkio subjektą kontroliuojančios kontrolės įstaigos kodas;

   b) kai nenaudojamas 19 straipsnyje nurodytas logotipas, bent viena II priede išvardyta nuoroda didžiosiomis raidėmis:

2. 1 dalyje nurodyta nuoroda žymima gerai matomoje vietoje, ji turi būti lengvai matoma, aiškiai įskaitoma ir neištrinama.

   Be to, pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija nustato specialius kriterijus, taikomus 1 dalyje nurodytų nuorodų pateikimui ir dydžiui.

3. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali pritaikyti II priedo nuorodų sąrašą.

4. 1 dalyje nurodytų nuorodų taikymas iš trečiųjų šalių importuotiems produktams yra neprivalomas.

19 straipsnis
Bendrijos ekologinės gamybos logotipas

Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija apibrėžia Bendrijos logotipą, kuris gali būti naudojamas pagal šį reglamentą pagamintiems, kontroliuojamiems arba importuojamiems produktams ženklinti, pristatyti ir reklamuoti.

20 straipsnis
Etikečių ir reklamos teiginiai

1. Bendrieji teiginiai, kad tam tikri privatūs arba nacionaliniai standartai yra griežtesni, ekologiškesni arba aukštesnės kokybės, negu numatyta šio reglamento taisyklėse arba kituose ekologiniuose standartuose, negali būti naudojami etiketėse ir reklamoje.

   Tačiau nuorodos į konkrečias tam tikriems produktams naudojamas gamybos būdo dalis gali būti naudojamos etiketėse ir reklamoje tik su sąlyga, kad jos patvirtintų tam tikrus faktus ir kitaip atitiktų Direktyvoje 2000/13/EB išdėstytus bendruosius ženklinimo etiketėmis reikalavimus.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio reikalavimų.

3. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali patvirtinti priemones, kad būtų laikomasi šio straipsnio.

21 straipsnis
Specialūs ženklinimo reikalavimai

Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija nustato specialius ženklinimo reikalavimus, taikomus ekologiškiems pašarams ir produktams, gaminamiems prie ekologinės gamybos pereinančiuose ūkiuose.

V ANTRAŠTINĖ DALIS
KONTROLĖ

22 straipsnis
Kontrolės sistema

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatas valstybės narės sudaro kontrolės sistemą, taikomą šios reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nurodytai veiklai.

2. Taikant Reglamento (EB) Nr. 882/2004 3 straipsnį, kontrolės pobūdis ir dažnumas nustatomas remiantis pažeidimų rizikos analize šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nurodytos veiklos srityje.

3. Pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 4 straipsnį valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už pagal kontrolės sistemą atliekamą kontrolę.

4. Pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 5 straipsnį kompetentinga institucija perduoda tam tikras kontrolės funkcijas vienai ar keletui kontrolės įstaigų.

   Kontrolės įstaigos vykdo reikalavimus, nustatytus Europos standarte EN 45011 arba ISO vadovo 65 „Bendrieji sertifikacijos įstaigoms keliami reikalavimai“ paskutinėje, vėliausiai paskelbtoje *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, C serijoje, redakcijoje.

5. Patvirtintos kontrolės įstaigos sudaro kompetentingai institucijai reikiamas sąlygas nekliudomai lankytis savo administracinėse ir gamybinėse patalpose ir suteikia bet kokią informaciją ir pagalbą, kurių reikia kompetentingai institucijai tam, kad ji įvykdytų savo įsipareigojimus pagal šį straipsnį;

6. Kompetentinga institucija negali perduoti kontrolės įstaigoms tokių funkcijų:

   a) kontrolės įstaigų priežiūros ir audito;

   b) kompetencijos suteikti išimtį, kaip nurodyta 16 straipsnyje, jeigu tai nenumatyta pagal 16 straipsnio 3 dalį Komisijos nustatytose specialiose sąlygose.

7. Valstybės narės suteikia kodą kiekvienai kontrolės įstaigai, vykdančiai kontrolę pagal šį reglamentą.

8. Kiekvienai metais vėliausiai iki sausio 31 d. patvirtintos kontrolės įstaigos perduoda kompetentingai institucijai ūkio subjektų, kuriuos ji tikrino per ankstesniuosius metus iki gruodžio 31 d., sąrašą kartu su per praėjusius metus vykdytos kontrolės veiklos suvestine ataskaita.

23 straipsnis

Kontrolės sistemos reikalavimų laikymasis

1. Bet kuris ūkio subjektas, gaminantis, tvarkantis, sandėliuojantis, importuojantis iš trečiųjų šalių arba į jas eksportuojantis produktus, nurodytus 1 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje, kurie yra skirti parduoti, arba kuris parduoda tokius produktus, turi:

   a) pranešti apie tokią veiklą valstybės narės, kurioje ši veikla yra vykdoma, kompetentingai institucijai;

   b) leisti kontroliuoti savo įmonę.

2. Valstybės narės gali netaikyti šio straipsnio ūkio subjektams, kurie parduoda tokius produktus tiesiogiai galutiniam vartotojui arba naudotojui, jeigu jie negamina, netvarko, nesandėliuoja tokių produktų, išskyrus pardavimo punktus, arba jų neimportuoja iš trečiųjų šalių arba į jas neeksportuoja.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris ūkio subjektas, kuris laikosi šio reglamento taisyklių, ir kuris moka pagrįstą mokestį už kontrolę, turėtų teisę būti kontroliuojamas.

4. Kompetentinga institucija turi atnaujinamą sąrašą, kurioje yra kontroliuojamų ūkio subjektų pavadinimai ir adresai.

24 straipsnis
Sertifikavimas

1 Kompetentinga institucija ir patvirtintos kontrolės įstaigos gali išduoti sertifikatus, įskaitant teisę naudoti atitikties ekologiniams standartams ženklus, ūkio subjektams, kuriems taikoma kontrolės sistema.

2. Kompetentinga institucija negali atsisakyti išduoti sertifikato arba naudoti jos atitikties ženklo bet kokiam produktui, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

3. Kontrolės įstaiga negali atsisakyti išduoti sertifikato arba neleisti naudoti savo atitikties ženklo ant produkto, kurį sertifikavo kita patvirtinta kontrolės įstaiga, jei pastaroji įvertino ir patvirtino, kad produktas atitinka ekologinius standartus, kurie yra tokie pat kaip ir pirmosios kontrolės įstaigos.

Kontrolės įstaiga, atsisakanti išduoti sertifikatą arba naudoti atitikties ženklą, turi pateikti įrodymą, kad ekologiniai standartai, pagal kuriuos susijęs produktas jau buvo sertifikuotas, nėra lygiaverčiai jos standartams.

Mokesčiai, surinkti už sertifikatų arba atitikties ženklų išdavimą, turi būti pagrįsti.

25 straipsnis
Priemonės, kurių imamasi pažeidimų atvejais

1. Kompetentinga institucija:

a) jei nustatoma, kad nesilaikoma šiame reglamente nustatytų reikalavimų, užtikrina, kad 17, 18 ir 19 straipsniuose numatytos nuorodos ir logotipai nebūtų naudojami visai produktų partijai arba gamybai, kurios vykdymo metu buvo nesilaikoma taisyklių;

b) jeigu rasta akivaizdžių pažeidimų arba pažeidimų, kurie sukelia ilgalaikes pasekmes, uždraudžia atitinkamam ūkio subjektui parduoti produktus su ekologiškų produktų ženklu tam tikrą laikotarpį, kurį nustato kompetentinga institucija.

2. Informacija apie pažeidimų atvejus, darančius įtakos produkto ekologiniam statusui, nedelsiant pranešama kitoms atitinkamoms kontrolės įstaigoms, kompetentingoms institucijoms, valstybėms narėms ir, jei reikia, Komisijai.

Pasikeitimo informacija lygis priklauso nuo nustatyto taisyklių nesilaikymo arba pažeidimų rimtumo ir masto.

Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali nustatyti tokio pasikeitimo informacija instrukcijas.

26 straipsnis
Keitimasis informacija

Pateikus prašymą, grindžiamą tuo, jog reikia užtikrinti, kad produktas būtų pagamintas pagal šį reglamentą, kompetentingos institucijos ir kontrolės įstaigos pasikeičia atitinkama informacija apie atliktų kontrolių rezultatus su kitomis kompetentingomis institucijomis ir kontrolės įstaigomis. Jos taip pat gali keistis tokia informacija savo iniciatyva.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS
PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

27 straipsnis
Importas iš trečiųjų šalių

1. Iš trečiosios šalies importuotas produktas gali būti pateiktas į Bendrijos rinką pažymėtas ekologiniu ženklu, kai jis atitinka šio reglamento II, III ir IV antraštinėse dalyse išdėstytas nuostatas.

2. Trečiosios šalies ūkio subjektas, pageidaujantis pateikti į Bendrijos rinką ekologiniu ženklu pažymėtą produktą pagal 1 dalyje numatytas sąlygas, pateikia informaciją apie savo veiklą V antraštinėje dalyje nurodytai kompetentingai institucijai arba kontrolės įstaigai, jeigu tokia institucija arba įstaiga atlieka trečiųjų šalių gamybos kontrolę, arba pagal 5 dalį patvirtintai kontrolės įstaigai.

3. Iš trečiųjų šalių importuoti produktai gali būti pateikti į Bendrijos rinką su ekologiniu ženklu, jeigu:

   a) produktas pagamintas pagal gamybos standartus, lygiaverčius standartams, taikomiems ekologinei gamybai Bendrijoje, arba pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus, išdėstytus *Codex Alimentarius* gairėse;

   b) gamintojui taikoma kontrolės tvarka lygiavertė Bendrijos kontrolės sistemos tvarkai, arba atitinka *Codex Alimentarius* gaires;

   c) trečiosios šalies ūkio subjektas, norintis pateikti savo produktą su ekologiniu ženklu į Bendrijos rinką pagal šioje dalyje nustatytas sąlygas, sutiko, kad jo veikla būtų kontroliuojama pagal 4 dalyje nurodytą sistemą arba kad jo veiklą kontroliuotų pagal 5 dalį pripažinta kontrolės įstaiga;

   d) produktas turi sertifikatą, kurį išduoda pagal 4 dalį pripažintos trečiosios šalies kompetentinga institucija, kontrolės įstaiga arba pagal 5 dalį pripažinta kontrolė įstaiga, kuri patvirtina, kad produktas atitinka šioje dalyje išdėstytas sąlygas.

4. Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija suteikia pripažinimą trečiosioms šalims, kurių gamybos standartai ir kontrolės tvarka yra lygiaverčiai taikomiems Bendrijoje, arba atitinka tarptautiniu mastu pripažintus standartus, išdėstytus *Codex Alimentarius* gairėse, ir nustato tokių šalių sąrašą.

   Nagrinėdama prašymą suteikti pripažinimą, Komisija reikalauja, kad trečioji šalis pateiktų visą reikiamą informaciją. Komisija gali patikėti ekspertams vietoje išnagrinėti atitinkamos trečiosios šalies gamybos ir kontrolės tvarkos taisykles.

5. Iš trečiųjų šalių importuotiems produktams, kurie nepripažinti pagal 4 dalį, ir jeigu ūkio subjektas nesutiko, kad jo veiklą kontroliuotų V antraštinėje dalyje nurodyta kompetentinga institucija arba kontrolės įstaiga, pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą Komisija pripažįsta kontrolės įstaigas kompetentingomis vykdyti kontrolę ir išduoti sertifikatus toje trečiojoje šalyje 3 dalyje nurodytu tikslu ir nustato tokių kontrolės įstaigų sąrašą.

Komisija nagrinėja prašymus suteikti pripažinimą, kuriuos pateikia trečiųjų šalių viešosios arba privačios kontrolės įstaigos.

Nagrinėdama prašymą suteikti pripažinimą, Komisija reikalauja, kad kontrolės įstaiga pateiktų visą reikiamą informaciją. Komisija taip pat gali patikėti ekspertams vietoje išnagrinėti atitinkamos trečiosios šalies gamybos taisykles ir atitinkamų kontrolės įstaigų vykdomą kontrolę.

VII ANTRAŠINĖ DALIS
GALUTINĖS IR PEREINAMOJO LAIKOTARPIO TAISYKLĖS

28 straipsnis
Ekologiškų produktų laisvas judėjimas

Valstybės narės, remdamosi pagrindais, susijusiais su žemės ūkio produkcijos gamybos būdais, produkcijos ženklinimu arba nuorodomis apie tokius būdus, negali uždrausti arba riboti šio reglamento reikalavimus atitinkančių produktų, paženklintų ekologiniu ženklu, pardavimo.

29 straipsnis
Informacijos perdavimas Komisijai

Valstybės narės kiekvienais metais praneša Komisijai:

a) kompetentingų institucijų pavadinimus ir adresus;

b) kontrolės įstaigų sąrašą, jų kodus ir, jei reikia, atitiktiems standartams ženklus.

30 straipsnis
Statistinė informacija

Valstybės narės perduoda Komisijai statistinę informaciją, reikalingą šio reglamento įgyvendinimui ir taikymui. Ši statistinė informacija apibrėžiama pagal Bendrijos statistinės programos sąlygas.

31 straipsnis
Ekologiškų produktų vadybos komitetas

1. Komisijai padeda Ekologiškų produktų vadybos komitetas (toliau – komitetas).

2. Kai pateikiama nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB[19] 4 ir 7 straipsniai.

3. Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Komitetas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

32 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką ir laikydamasi II antraštinėje dalyje nustatytų tikslų ir principų, Komisija nustato šio reglamento taikymo išsamias taisykles. Jose visų pirma nurodomos:

a) išsamios taisyklės, papildančios III antraštinėje dalyje nustatytas gamybos taisykles, visų pirma konkrečius reikalavimus ir sąlygas, kurių turi laikytis ūkininkai ir kiti ekologiškų produktų gamintojai;

b) išsamios taisyklės, papildančios IV antraštinėje dalyje nustatytas ženklinimo taisykles;

c) išsamios taisyklės, papildančios V antraštinėje dalyje nustatytą kontrolės sistemą, visų pirma konkrečius darbų pavedimo privačioms kontrolės įstaigoms kriterijus ir tokių įstaigų patvirtinimo kriterijus;

d) išsamios taisyklės, papildančios VI antraštinėje dalyje nustatytas importo iš trečiųjų šalių taisykles, visų pirma kriterijus ir procedūras, kurių reikia laikytis pagal 27 straipsnį pripažįstant trečiąsias šalis arba kontrolės įstaigas, įskaitant pripažintų trečiųjų šalių ir kontrolės įstaigų sąrašų skelbimą ir 27 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytus sertifikatus.

33 straipsnis
Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 panaikinimas

1. Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 panaikinamas nuo 2009 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 yra laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

34 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio priemonės

Priemonės, kuriomis siekiama palengvinti perėjimą nuo Reglamente (EEB) Nr. 2092/91 nustatytų taisyklių prie šio reglamento taisyklių gali būti patvirtintos pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

[19] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

35 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

17 straipsnio 1 dalyje nurodyti terminai

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

II PRIEDAS

18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos nuorodos

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[20],

kadangi:

(1) Atsiradus poreikiui įgyvendinti ekologiškiems maisto produktams ir ekologiniam ūkininkavimui[21] skirtą Europos veiksmų planą, remiantis konkrečiomis priemonėmis siekiant užtikrinti supaprastinimą ir darną, Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2092/91[22] bus panaikintas [2009 m. sausio 1d.] ir pakeistas Tarybos reglamentu (EB) Nr. .../2006 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo[23].

(2) Pagal naują Reglamente (EB) Nr. .../2006 dėl ekologiškų žemės ūkio produktų importo iš trečiųjų šalių nustatytą sistemą į Bendriją importuotus ekologiškus ir ekologiniu ženklu pažymėtus produktus turėtų būti leidžiama pateikti į Bendrijos rinką, jeigu jie pagaminti pagal Bendrijos teisės aktus atitinkančias arba lygiavertes gamybos taisykles ir jiems taikoma tokia pati kontrolės tvarka.

(3) Šiuo tikslu trečiosioms šalims, kurių gamybos standartai ir kontrolės tvarka yra lygiaverčiai taikomiems Bendrijoje, turėtų būti suteiktas pripažinimas ir paskelbtas tokių šalių sąrašas. Taip pat turėtų būti pripažintos ir išvardytos sąraše kontrolės įstaigos, kompetentingos vykdyti kontrolę šalyse, kurios nėra įrašytos į trečiųjų šalių sąrašą. Trečiųjų šalių ūkio subjektams, kurie gamina laikydamiesi Bendrijos taisyklių, turėtų būti leidžiama pasirinkti leisti kontroliuoti savo veiklą kompetentingoms institucijoms ir kontrolės įstaigoms, kurias paskyrė valstybės narės.

(4) Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 11 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad tam tikromis sąlygomis iki 2006 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali išduoti importo leidimus atskiriems produktams. Todėl tikslinga iš dalies pakeisti tą straipsnį tam, kad nuo tos datos būtų galima pakeisti dabartinę importo sistemą naująja importo sistema.

---

20 OL C ..., ..., p. ...
21 KOM(2004) 415 galutinis.
22 OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais ...
23 OJ L …, ….2006, p. …

(5) Todėl naujoji importo sistema turėtų būti taikoma nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau liks mažai laiko jos įgyvendinimui, ypač siekiant pripažinti kontrolės įstaigas, kompetentingas vykdyti kontrolę tose šalyse, kurios neįrašytos į pripažintų trečiųjų šalių sąrašą. Siekiant nesutrikdyti tarptautinės prekybos, manoma, kad reikia ir toliau suteikti valstybėms narėms galimybę išduoti leidimus atskiriems produktams, kol nebus įgyvendintos priemonės, būtinos, kad veiktų naujoji importo sistema.

(6) Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 iš dalies keičiamas taip:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 iš dalies keičiamas taip:

1) 10 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) buvo patikrinti 9 straipsnyje nustatyta tvarka arba, jeigu produktai buvo importuoti pagal 11 straipsnio 3 ir 6 dalis, jiems buvo taikytos lygiavertės priemonės;“

2) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Iš trečiosios šalies importuotas produktas gali būti pateiktas į Bendrijos rinką pažymėtas ekologiniu ženklu, jeigu jis atitinka šiame reglamente nustatytas gamybos taisykles.

2. Trečiosios šalies ūkio subjektas, pageidaujantis pateikti į Bendrijos rinką ekologiniu ženklu pažymėtą produktą pagal 1 dalį, leidžia kontroliuoti savo veiklą 9 straipsnyje nurodytai patikrinimo institucijai arba kontrolės įstaigai, jeigu tokia institucija arba įstaiga atlieka trečiųjų šalių gamybos kontrolę, arba pagal šio straipsnio 5 dalį patvirtintai kontrolės įstaigai.

3. Iš trečiųjų šalių importuoti produktai gali būti pateikti į Bendrijos rinką su ekologiniu ženklu, jeigu:

a) produktas pagamintas pagal gamybos standartus, lygiaverčius standartams, taikomiems ekologinei gamybai Bendrijoje, arba pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus, išdėstytus *Codex Alimentarius* gairėse;

b) gamintojui taikoma kontrolės tvarka lygiavertė Bendrijos kontrolės sistemos tvarkai, arba atitinka *Codex Alimentarius* gaires;

c) trečiosios šalies ūkio subjektas, kuris nori pateikti savo produktą su ekologiniu ženklu į Bendrijos rinką pagal šioje dalyje nustatytas sąlygas, sutiko, kad jo veikla būtų kontroliuojama pagal 4 dalyje nurodytą sistemą arba kad jo veiklą kontroliuotų pagal 5 dalį pripažinta kontrolės įstaiga;

d) produktas turi sertifikatą, kurį išduoda pagal 4 dalį pripažintos trečiosios šalies kompetentingos institucijos arba kontrolės įstaigos arba pagal 5 dalį

pripažinta kontrolė įstaiga, kuri patvirtina, kad produktas atitinka šioje dalyje išdėstytas sąlygas.

4. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija suteikia pripažinimą trečiosioms šalims, kurių gamybos standartai ir kontrolės tvarka yra lygiaverčiai taikomiems Bendrijoje, arba atitinka tarptautiniu mastu pripažintus standartus, išdėstytus *Codex Alimentarius* gairėse, ir paskelbia tokių šalių sąrašą.

   Nagrinėdama prašymą suteikti pripažinimą, Komisija reikalauja, kad trečioji šalis pateiktų visą reikiamą informaciją. Komisija gali patikėti ekspertams vietoje išnagrinėti atitinkamos trečiosios šalies gamybos ir kontrolės tvarkos taisykles.

5. Jeigu ūkio subjektas nesutiko, kad jo veiklą kontroliuotų 9 straipsnyje nurodyta patikrinimo institucija arba kontrolės įstaiga, pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija pripažįsta kontrolės įstaigas kompetentingomis vykdyti iš trečiųjų šalių, kurios nepripažintos pagal 4 dalį, importuotų produktų kontrolę ir išduoti sertifikatus toje trečiojoje šalyje šio straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytu tikslu ir paskelbia tokių kontrolės įstaigų sąrašą.

   Komisija nagrinėja prašymus suteikti pripažinimą, kuriuos pateikia trečiųjų šalių viešosios arba privačios kontrolės įstaigos.

   Nagrinėdama prašymą suteikti pripažinimą, Komisija reikalauja, kad kontrolės įstaiga pateiktų visą reikiamą informaciją. Komisija gali patikėti ekspertams vietoje išnagrinėti atitinkamos trečiosios šalies gamybos taisykles ir atitinkamų kontrolės įstaigų vykdomą kontrolę.

6. Paskelbus pirmąjį pagal 5 dalį pripažintų kontrolės įstaigų sąrašą, valstybės narės kompetentinga institucija šešių mėnesių laikotarpiui gali leisti importuotojams valstybėse narėse pateikti į rinką iš trečiųjų šalių importuotus produktus, kurie yra įrašyti į 4 dalyje nurodytą sąrašą, jeigu importuotojas pateikia pakankamai įrodymų, jog laikomasi 3 dalies a ir b punktuose nurodytų sąlygų. Jeigu tų sąlygų nesilaikoma, leidimas nedelsiant panaikinamas.

   Importuojamas produktas turi sertifikatą, kurį pagal 5 dalį išduoda leidimą išduodančios valstybės narės kompetentinga institucija arba kontrolės įstaiga, kurios patvirtina, kad produktas atitinka šioje dalyje išdėstytas sąlygas.

   Kiekviena valstybės narė praneša kitai valstybei narei ir Komisijai apie pagal šią dalį išduotus leidimus, įskaitant informaciją apie susijusius gamybos standartus ir kontrolės tvarką.

   Valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva pagal šią dalį išduotą leidimą tikrina 14 straipsniu įsteigtas komitetas. Jeigu patikrinimo metu paaiškėja, kad nesilaikoma šio straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytų sąlygų, Komisija reikalauja, kad leidimą išdavusi valstybė narė jį panaikintų.

7. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali patvirtinti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, visų pirma:

a) kriterijus ir procedūras, kurių reikia laikytis pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalis suteikiant pripažinimą trečiosioms šalims ir kontrolės įstaigoms, įskaitant pripažintų trečiųjų šalių ir kontrolės įstaigų sąrašų paskelbimą,

b) šio straipsnio 3 dalies d punkte ir 6 dalyje nurodytus sertifikatus.“

3) 16 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa išbraukiama.

4) III priedo C punktas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 III priede nurodytų specialiųjų nuostatų C punktas iš dalies keičiamas taip:

1) Pirmosios pastraipos antroji įtrauka pakeičiama taip:

„– pirmasis gavėjas – tai fizinis arba juridinis asmuo, kuriam pristatoma siunta ir kuris toliau tvarko ir (arba) parduoda gautus produktus.“

2) 5 punkto pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„Patikrinimo įstaiga arba institucija tikrina C skirsnio 2 punkte minimus inventoriaus ir finansinius dokumentus ir 11 straipsnio 3 dalies d punkte arba 11 straipsnio 6 dalyje nurodytą sertifikatą.“